

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201427952/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

rede for Benbrud og Forstuvninger. Men vi Børn vilde før blive stivbenede end søge ham.

Af de faste Folk paa Gaarden har jeg glemt at omtale Kusken *Jens Due*. Han var Fader til alle Sognets uægte Børn og tilbragte en stor Del af sin Tid med at sidde Alimmentationsbidrag af. Hans Broder *Lars Due* var hans fuldkomne Modsætning, han opnaaede aldrig Faderlykken. Og Jens i sin Overflod haanede ham. Lars blev forøvrigt gift med Henrik Loppes Datter, en gammel, pukkelrygget, rig og tyrannisk Ungmø. I dette Ægteskab blev Lars den lille: Konen pryglede ham, og Jens haanede ham endnu mere.

* * *

Her i disse Omgivelser drev vi Børn vor muntre Leg. Jeg havde kun een Søster, ellers var vi lutter Dreng, og Fader kaldte altid baade hende og min Moder „min Dreng“. Mærkeligere er det, at denne Terminologi er gaaet i Arv. Jeg har altid kaldt min Datter „min Dreng“, og hun har meget fornærmet gjort mig opmærksom paa, at hun virkelig ikke er nogen Dreng, men en Pige. Hun har jo endnu ikke og faar vel aldrig saa megen Forstand, at hun kan indse, at det er et Hædersnavn, jeg giver hende.

* * *

Den for Folkene største aarlig tilbagevendende Festlighed paa Gaarden var *Høstgildet*. Det formede sig som et Æde- og Drikkegilde i Rabelais-Stil. Deltagerne sultede sig tre Dage i Forvejen, og det endte altid med stor Drukkenskab.

Ved et af disse Gilder udførte jeg min Barnetids største Bedrift:

Vi havde paa Gaarden en Dreng paa 19 Aar, der hed *Marius*, som ved en af Kærlighedens underlige Førelser var forlovet med en Mejeripige paa 40, hende, hvis Børn altid døde. Han var ved et Høstgilde bleven overmægtig drukken, og jeg vaagnede ud paa Morgenstunden — vi Børn var bleven sendt tidligt i Seng — ved et forfærdeligt Spektakel „i Slippen“ udenfor mine Vinduer.